

dio complectitur. Quisquis enim sincerâ christianâque charitate proximum diligit, is summam habet totius legis mosaïcæ. Si charitas absit, nullæ leges, quamlibet multæ, sufficiunt. Si adsit, non aliis est opus legibus; quando hæc una dicat efficacius, quidquid innumeris legum præscriptis jubetur. Vetat lex mosaïca, ne quis adulterium committat, ne quis occidat, ne quis furtum faciat, ne quis falsum testimonium dicat, ne quis rem affectet alienam, ne quis ad usuram feneret, & si qua sunt id genus alia: atqui horum omnium summa brevi charitatis præcepto comprehenditur, quo dictum est: DILIGES PROXIMUM TUUM SICUT TE IPSUM. Charitas prodest, quoad potest, omnibus, etiam malis; nocet nemini. Quorsum igitur attinet singulatim vetare ne lædas his aut illis modis, cum hujus natura sit, neminem omnino lædere? An occidet, qui diligit? An stuprabit alienam uxorem, cui alter æquè charus est, atque ipse est sibi? An furto compilabit eum, quem paratus est & suis opibus adjuvare? An calumnioso testimonio opprimet, quem suo quoque periculo servatum velit? An fenori daturus est ei, quicùm sibi putet omnia esse communia? An illi damnum optabit, cui precatur eadem quæ sibi? An ullâ ratione nocere aut contristare poterit, pro quo sciat Christum esse mortuum? Itaque, quod dixeram, summa legum omnium est charitas. Per hanc compendio discitur, quid fugiendum, quid sequendum. „

Longtemps avant Erasme, un homme plus profond & plus conséquent, avoit montré